

CEZARINA ADAMESCU

Vârfuri de cristal

- poeme cu miresme de frezie -

ștanțe ilustrate în spirit de haiku

Coperta I: Grafică inedită - *Done Stan*
Coperta IV: Grafică - *Aurora Speranța Cernitu*
Ilustrații interior: *Angela Cioltan Zainea*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ADAMESCU, CEZARINA

Vârfuri de cristal / Cezarina Adamescu. - Galați : Sinteze, 2011

ISBN 978-606-585-032-3

821.135.1-1

Tipărit la S.C. GRAFPRINT S.R.L. Galați
Str. Odobești nr. 1 bis, tel./fax: 0236318440,
www.grafprint.ro

Cu nașterea mea
lumii adaug un vis
pecetluind-o.

Poarta Sărutului
pod de flori
între om și divinitate.

Scriu pe tavanul ceresc.
Stelele mușcă lacom
din lună.

Clipocit de mirări -
Selene alunecă fastuos
prin vitralii.

Clipe atinse discret.
Încă un ceas
rostogolindu-se.

Dirijabilul alb -
un copil făcând
înger de zăpadă.

Celula foii de scris -
arest alb
țipătul poemului.

Singurătate voită -
arhivă de gânduri
fictive.

Doar ființă fiind
în spațiul de jind
mă nasc continuu.

Lecția despre vultur -
vreau să învăț a pluti.
Dați-mi aer.

Îngerul blând
mă poartă pe aripi
mai presus de lumină.

Cuvânt înflorit -
izvor de lumini
fericire plăpândă.

Firimituri dintr-o zi
noaptea
devorate cu lăcomie.

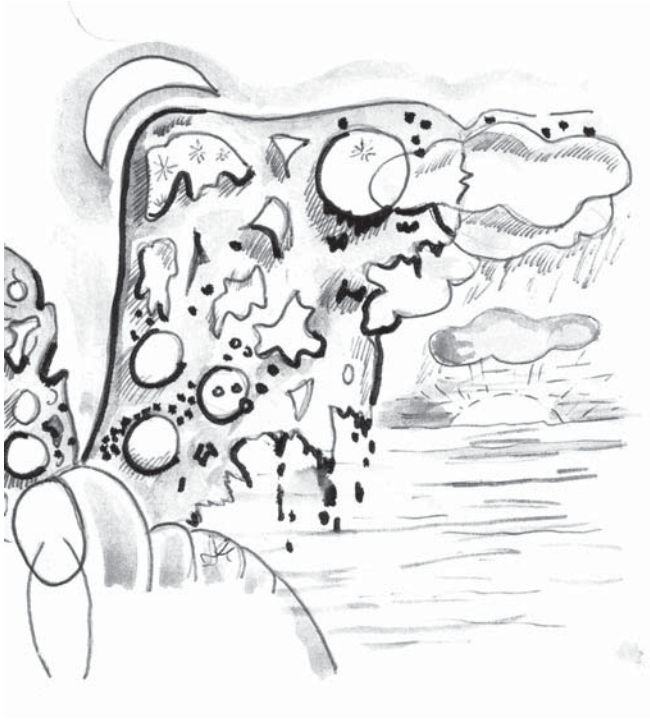
Iederea zânelor
îmi adumbrește bizar
melancholia...

Propriul cuvânt
amânat naufragiu
din nevoie de fire...

Cuvintele mele
semințe înfipțe
în praguri de cripte...

Cuvintele tale -
ochiuri de har
clipocind în poeme...

Umblu prin lume
ca umbra unei idei
prin sine însăși...

Ochii de jad
ai singurătății
stelele Ariondei...

De-a lungul absenței
în zbor
înspre genunchii nimicului...

Amurind
scufunzi în adâncuri
propria-ți arcă de umbră.

Instanță -
în fagurele amiezii
rămân treji pricolicii târziului.

Zorii de seară
din spațiul acestei trăiri
hăituindu-se.

Prețul trădării
nu va suporta
niciodată oglindă...

Noroc fructifer:
peste foarte șubrede curse.
Încotro?

Selene
paște licuricii din iarbă
cu nepăsare...

Soare năucitor
cotidian - a trăi-
câmp fără nimb.

În suflet, în trup,
cineva mai trăiește
neobservat.

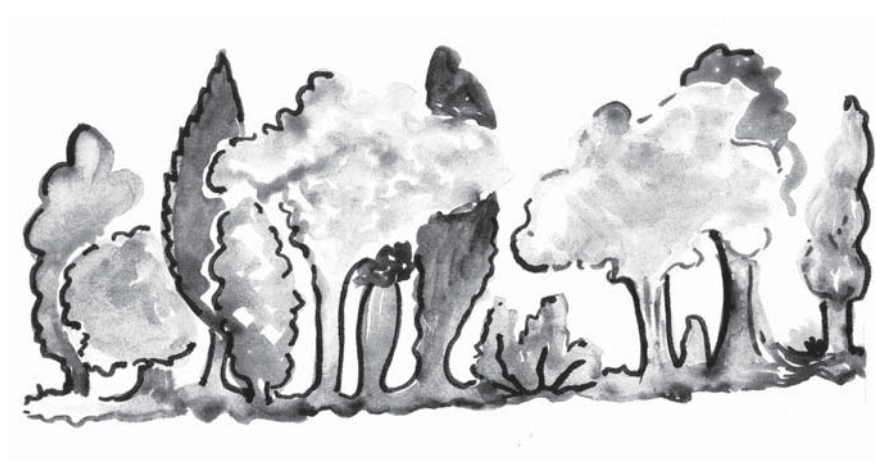
Lumea din mine -
pod traversând vertical
criza de moarte...

Omul cu scara
te-nalță-coboară
cu un surâs gratuit.

Pe rugul de liniște
un cuvânt
scăpat printre degete.

Șuvițele fricii
erori încolțesc
pe tâmpla grădinii.

În căușul memoriei -
mâini de rugină
netezindu-ți veșmintele.

După amiaza
mai bătrân cu o ploaie
rumegi târziul.

Șotronul cuvintelor
botezate-n esență de mir
levitații ascunse.

Scăpătat într-o lacrimă
scorpionul neliniștii,
nuielușă de-alun,

Umbrele noastre adulmecă vulpi.
Mâinile îmi înstrăinează
cuvântul.

Nimic altceva
decât ochiul ciclopic
nemișcându-mă.

La marginea liniștii -
vânt subteran oferindu-se
naufraziului zilei...

Cale întoarsă:
nevoind a te naște
cazi în adâncuri.

Țipătul nibelungilor -
primele ploi
de miozothis...

Plânsul mărunțit al secundelor,
dezastre repetate
ale îngăduinței...

Clipocit de mirări
traversând decapitate
aerul dintre miresme.

Azur nesfârșit
dorul adulmecă
urmele lacrimiei.

Sublimul din cântecul trist
singur
pe rugul de liniște...

Doamne,
Tu mă iubești fără limite
și peste măsură.

Sufletul -
roțiță infimă
din angrenajul Iubirii.

Păcatul iubirii
mai mare
ca iubirea păcatului.

Păcatul -
calcă în vârful picioarelor
de ochii lumii.

Tu -
un strop de lacrimă
într-un ocean de mângâiere.

Iubirea -
poate deveni adorație
pe nesimțite.

Creștinul de azi -
un trandafir
într-o grădină de spini.

Dar suprem:
prezența lui Dumnezeu
în schimbul nimicului.

Ochiul matern,
al Tatălui meu -Dumnezeu
mă veghează.

Cobor în izvorul divin
ca să-mi găsesc
rădăcinile.

Efemerul
doar în credință
poate deveni veșnicie.

Credința:
toiag înflorit
în mâna înțeleptului orb.

Rugăciunea pioasă -
pod de flori presărat
pentru oameni.

Gestul cel mai rotund:
al unirii palmelor
în rugăciune.

În rugăciune să simți
că nici timpul
nu te mai încapă.

Rugăciunile -
stâlpări de finic înflorit
de Rusalii.

Ochii
nu pot fi înnegurați
când inima e lumină.

Negura de pe ochi
se preface
în zgură pe suflet.

Cioburile acestei tăceri
câtă lumină -
tot atâta umbră.

Drumul sfințeniei
nu admite răgaz
ori popasuri.

Minunile -
nu se pot dobândi
cu bani ori cu trufie.

Un copil
învârtind la o roată,
câtă perfecțiune!

Minune -
dintr-un izvor secătuit
râuri de apă vie!

Răul din tine
macină mai cumplit
decât piatra de moară.

Doamne -
nu pot trăi nici o clipă
în dușmănie cu Tine!

Poezia vieții:
un mugur,
un copil care surâde...

Mărgăritarele
pot fi sădite
în sufletul celorlalți.

Zmee poznașe
înhămate
la atelaje de înger...

Amintirile -
foșnet de păsări
în degete flămânde...

Amintiri -
paseri pustii
dând buzna să îngheșuie zorii.

Amintiri -
nuielușe de-alun
căutând filonul freatic...

Pricolici
dansând în conduri fermecați
la balul brândușelor.

Grațioase flori de ciulin
în ierbarul
cu galbene blitz-uri.

Amintiri -
sfioasă ofrandă -
merinde pentru duminici.

Amintiri -
uluci umplute cu greieri,
fără de lăute.

Mimoze -
răsărite din lacrima
primului jurământ!

Scurt pretext -
impromptu
pentru maligna singurătate...

Gesturi desfăcute a pârgh,
provizii
din tine însuși...

Suspendat de o stea,
împiedici
rostogolul nisipului...

Vânzarea de trup
atrage neîndoios
vânzarea de suflet...

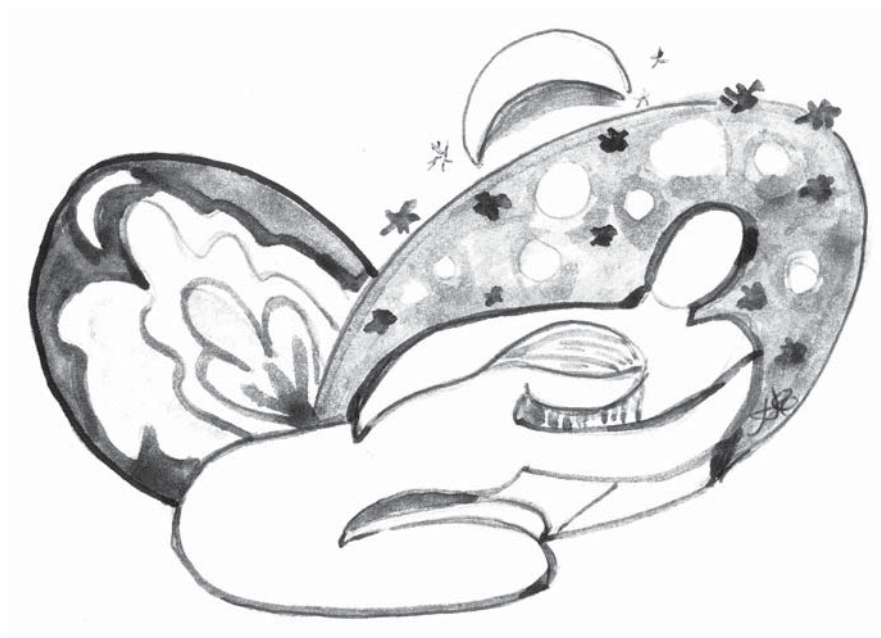
Inima acestui Mire -
închisoare
de iubire.

Cuvintele -
așchii de stele
în lutul inimii mele.

A nins dezinvolt.
În unele suflete
câtă zăpadă!

Inimă-n inimă
Trei -
în aceeași divină iubire.

Visele mele
căzând în vrie -
avion de hârtie.

Târg de carte -
o cioară grivă
ciugulește cuvintele.

La o măsuță de piatră
de sub castani
se joacă table.

Poeții se vând
în târguri pustii
pe esplanadă.

Târgul aproape pustiu,
nimeni interesat
de cuvinte.

Ploaie în hohot
spală stihiiile
dintre coperte.

Respir sincopat.
Parcă aud
hohotul singurătății.

Picturi pe obraz.
Copii se miră
de gustul culorii.

Fructul culorii
sâmbure înflorit
în obraz de copil.

Bucurii prea târzii
îmi trezesc
amintiri viitoare.

Lumina de clopot
spuzește suflete
în Armindeni.

Împărtășire de Duh
tăcere -
vederea cu sufletul.

Plouă pe valuri -
în liniștea zărilor
nămeți plutitori.

Adânc de ființă -
fibră de gând
bucurie durută.

Dincolo de vitralii
un orb pipăind
lacrima ierbii.

Mori de (cu)vânt
macină gânduri
în evantai de miresme.

Mă doare steaua
cu oișea ruptă
de care mă sprijin.

Tâșnește-n azur
curcubeu de nesațiu
duhul cuvintelor.

Din uger de lut
cuvintele sug
dulce lapte de suflet.

Ecoul crengii rupte
pe-un mugur
secerat de tăcere.

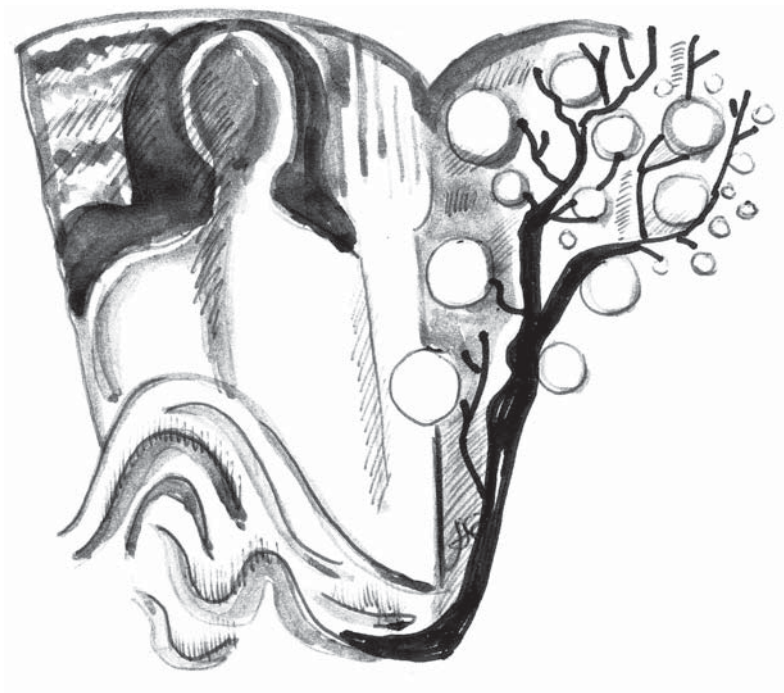
Poet -
pe sub stele duium -
arhitect și constructor de fum.

Pe un cer de durere
un castel construit
din tăcere.

Fervori în Prier -
zvon gureș de grauri
despică pădurea.

Aurore-n amurg -
chipuri târzii
din trecutele vremuri.

Lumina Selenei
e masa de scris
cu firul de iarbă.

Frunze mătuși
tânguindu-se mut -
sfârșit de septembrie.

Prin ochiuri de apă
cerul atât de aproape
vântură colbul.

Un port părăsit.
luntrașul își trage stingher
barca la mal.

Taxi plutitor - putregai.
Laguna degajă
miasme.

Porumbel alb
singurătatea
litanie ferială.

Închipuiri
cristale de fum
în regatul târziului.

Sub o gură de clopot
un orb
amușinând veșnicia.

Castan înflorit -
catarge înmiresmând
depărtările.

Printre cuvinte
blând strecurându-se -
parfum de magnolia.

Stăpân proclamat
peste verdele crud
pitic în grădină.

Noduri de cer -
stropi revărsați peste
buricul pământului.

Spații de jind -
degete flămânde
peste singurătate.

Decembrie nins.
În spatele ochiului
dor de culoare.

Colții tristeții
subit retezând
întregi - amintirile.

Doi pescăruși în azur
strident survolând
turnul de rouă.

Floarea de vers
înmiresmează-n culoare
întreg Univers.

Patimă, tu,
viețuind în trup
dinainte de naștere!

Patimă -
între suflet și trup
invizibilă cratimă!

Până la plete
alerg prin grâu
după năluca de înger.

Alături de trup
mi s-a dăruit
și sufletul minții.

Gândul miroase a flori
de sulcină.
Alteori - a vină.

Salcâm înflorit în april
miroasne de crin
și nevroze.

Licăriri -
stele muiate-n otavă
scâncet de licurici.

Adiere
de sfințire e
pățimirea de iubire.

O patimă-dorință,
slobozită din frâu.
Ce nesăbuiță!

Carnea cuvântului,
resturi de floare
în apă stătută.

Steaua de care
m-am sprijinit
are vai, oiștea ruptă.

Duhul cuvintelor
țâșnit în azur
curcubeu de nesațiu.

Regrete-punți spre dorinți
trecute cu sete
lacrimi de sfinți.

Un cer de durere
castel construit din albă
tăcere.

Oamenii-fiare
mușcă din mine hulpav
hălci de cuvinte.

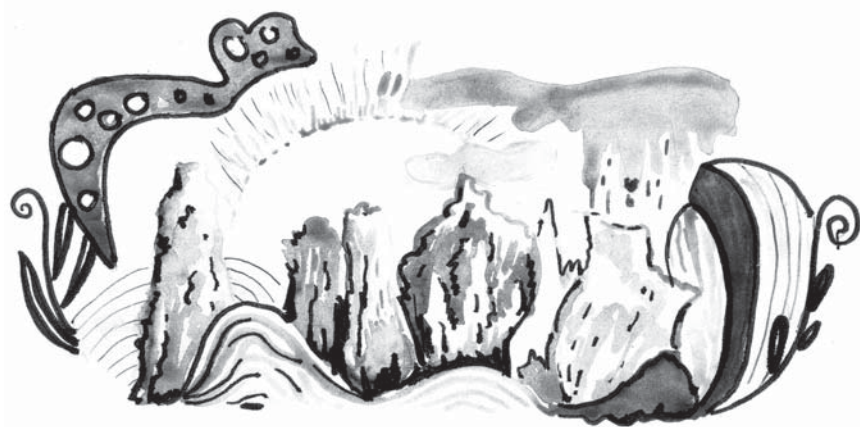
Blânde fervori în Florar
scăldate-n miresme
de iasomie.

În aerul pur
zvon gureș de grauri
despică pădurea.

Nimeni nu vede
cum ne atârnă deasupra
secură!

Dragostea urii
și ura iubirii
fac legile firii.

Rid peste rid
chipuri angelice
devastate de ură.

Martore cuvintele tandre
martor
rugul de liniște.

În drămuitul nisip
relicvele
viitorului timp.

Cerc vicios,
toiag alb
al înțeleptului orb...

Dinastii de nimicuri
întreacătul
sublim al iubirii.

Mugurii sânilor
parfumul suav
al iubirii trecute.

Rotite candori
desemne pe sarea
dintre cuvinte.

Sânul melancoliei
îl muști
flămând de steaua pitică.

Moartea își dezvelește genunchii
în taina
noptii eterne...

Un licăr de rouă
cutreieră-n zori
firul de iarbă.

Sfârșiată de liniști
din somn de copil
cobor din cuvinte.

Șuvițele fricii
erori încolțesc
pe tâmpla grădinii.

Fără de aripi
paseri stinghere
înghesuie zorii.

Pe rugul de liniște
un cuvânt
scăpat printre degete.

Cu mersul bătrân
tu - tot mai mult
depărtându-te...

Retragere.
Mâini de rugină
netezindu-ți veșmintele.

Hazardul -
pierdere și câștig
în căușul memoriei.

O mânăstire de fluturi
taie drum
printre ideații...

Euforie -
născând licurici
în pufoasa răcoare.

Păsări,
corăbii morgane
urme prelinse pe ceruri.

Biciuită trecere
spre-un tărâm
fără făgăduință...

La răscruce de frunze
mă-mpiedic
de ghimpul ficțiunii.

Din subsiorile pleoapelor
corăbii -
niciodată ajunse la finiș...

Șotron de cuvinte -
esență de mir
levitații ascunse.

Efemer
vagabond efemer
balon de săpun...

Scăpătat într-o lacrimă
blitz
scorpionul neliniștii,

Nuielușă de-alun
ce știi tu
despre arderea gândului?

Pe rugul de liniște
un greier
scrâșnind antenele-n pripă.

Țipăt de nibelung
pe locul
ploilor de miozothis...

Oasele stigmei
poetului
printre marote și fauni.

Plânsul secundelor,
dezastre
ale îngăduinței...

Echitația tăcerii
aer uimit
dintre miresme.

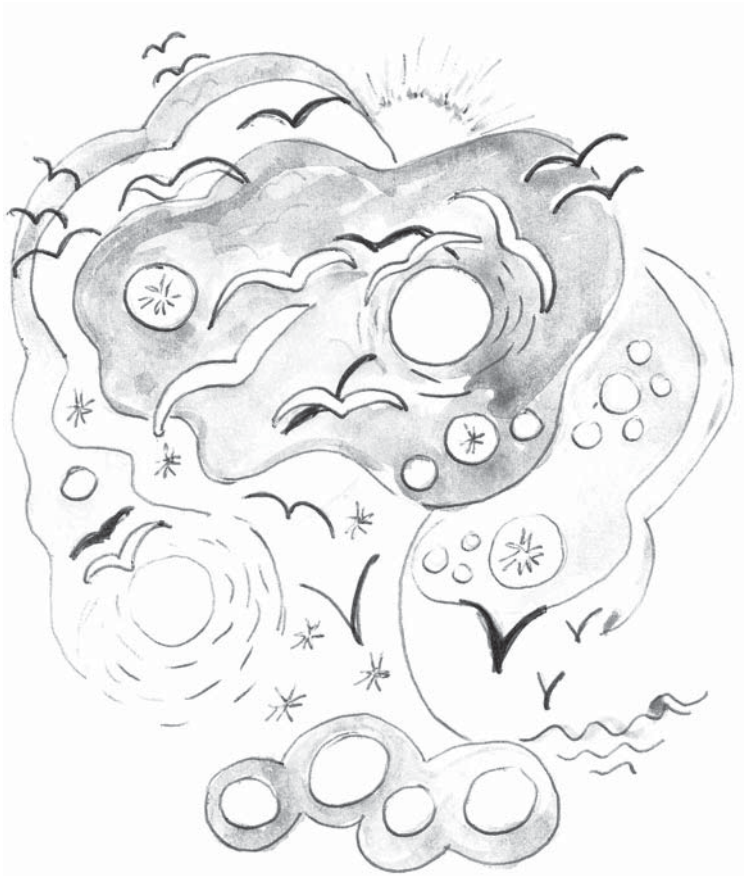
Clipocit de mirări
traversând
dedemultul crepuscul.

În toiul visării
un ciulin
înflorindu-mi la tâmple.

Alerg după umbră,
arunc o potcoavă
sunt numai o fugă...

Am vrut să știi:
nicicând nu mi-a lipsit
lucefărul din casă...

În suflet port vină
de parcă în zori m-aș trezi
într-o casă străină...

Așa mă aflu:
vulnerabil și pur
matrod al cuvântului.

Sublimul din cântecul trist
singur...
pe rugul de liniște...

Jefuit de păsări - înalt
uluci umplute cu greieri
fără lăute...

Singurătatea-mpreună
pradă grimaselor
din oglindă;

Posite în lut
oasele trecerii,
fum despletit...

Scrisori către sine,
vinovat de uitare,
praful...

Pe locul nuntit
cu nașterea sinelui
înfășur nisipul...

Cuvânt anonim
eliberat prea curând
pe cauțiune.

Duhul lumii -
suflare otrăvită
pe fața creștinului.

Lumea
lipsită de Dumnezeu.
Ce poate fi mai zadarnic?

Cuvintele tale -
timizi licurici
în marea întunecime a lumii.

Scriitor -
mustang hrănindu-se cu jeratic
din trupul cuvântului-

Pasărea poemului
survolând
treptele emoției...

Cuvintele -
precum ceata de lupi
fugăriți de Nichita!

Lutul ființei
să-l plămădești,
ca pe chipul Neprihănitei.

Biserica -
o casă unde locuiește
Infinitul.

Artistul -
modelând deșertul din jur
cu lucruri sublime.

O căruță cu flori
nu răscumpără
o vorbă urâtă.

Poezia -
ardere a sufletului
pururea tânăr.

Clipele sunt la fel.
Numai stările
din suflet diferă.

Arborii, cerul și apa,
martori fideli
ai secundelor.

Apusul de soare -
auroră
întoarsă cu spatele!

Poeme -
urme pe cuget
ninsori de cuvânt pe meninge...

Elitre de-un zbor
îmi cos
să ajung pe culmea cuvântului.

Noi -
egali în iubire
diminețile de echinocții.

Toamna -
copaci desculți de rugină
inimă prăfuită.

Stampă de-april:
un flutur orange
poposind pe un mugure.

Poem -
pe treptele sinelui
îngeri rostogolindu-se.

Zăvorul tras
peste suflet însângerat.
Ce întuneric!

Dragostea -
Oda bucuriei
audiență la viață.

Cartea -
o floare ce-a răsărit
din sămânță de haruri.

Instantaneu -
lumina își ia
picioarele la spinare.

Singurătate -
miros de ploaie-n
agudul copilăriei.

Fluture mort.
Elitre scuturate de
pulberi de aur...

Luna ne-acoperă
după dragoste
c-un pled de răcoare.

Nori răzbunați dinspre apus.
Ah, cum mai miroase
omătul!

Luna -
felinar bălăbănind
în mâna cantonierului.

Umbre mijind.
Soarele se ridică
în capul oaselor.

Tablou hibernal -
crivățul vine
călare pe mătură.

Peronul pustiu.
La un ghișeu -
zgribulită - o vrabie.

Cuștile de beton
năpădite brusc
de miros de salcâm.

O gălbenică
timid înflorind
într-un zid de-nchisoare.

Pălăria de puf
a unei păpădii
salută zorii.

Larmă în cer sângeri
-
paseri pustii
înghesuie zorii.

Părul tău -
ah, cum mai miroase
a dimineață de martie!

Dealul -
un pod părăsit
sub care se ascunde lumina.

Ruină de gând -
pe obraz
o moviliță de lacrimă.

Gând -
funigel agățat
scamă pe suflet.

Semn vestitor -
sommoros și gingaș
mâțisor de răchită.

Nuanțe lăncede
pe o paletă uitată
de pictor sub nuc.

Rășină
mirosind a înalt
tămâie aprinsă pe suflet.

Țânțari - duium -
în colțul de rai
pe geana copilăriei.

Firea îmbracă
straie de gală
la balul brândușelor.

Poezia vieții -
dintâiul copil
schimbându-ți destinul.

Două trupuri
despărțite de ploaia
măruntă de toamnă.

Șuvițele fricii
erori încolțesc
pe tâmpla grădinii.

Stampă:
poezia se poate picta
pe oricare frunză.

Luna
reflectată-ntr-o lacrimă
îmi devine oglindă.

Snop de crăițe
pictate de o mână
paralizată.

Hohotul singurătății
pe masa
de vivisecție.

Poemul acesta
 țâșnit
din șaptesprezece fărâme.

Poetul urcând
șaptesprezece trepte
 înspre lumină.

Pictor -
ochiul stâng scos
surprinde ipostaza luminii.

Privirea -
lamă de ghilotină
peste gâtul minciunii.

Cârlig de rufe
pe caldarâmul încins
jind de pădure.

Vată dulce,
păpuși, un arlechin,
carusel de vacanță.

Haiku -
la lumină de sfeșnic
tandreți feminine.

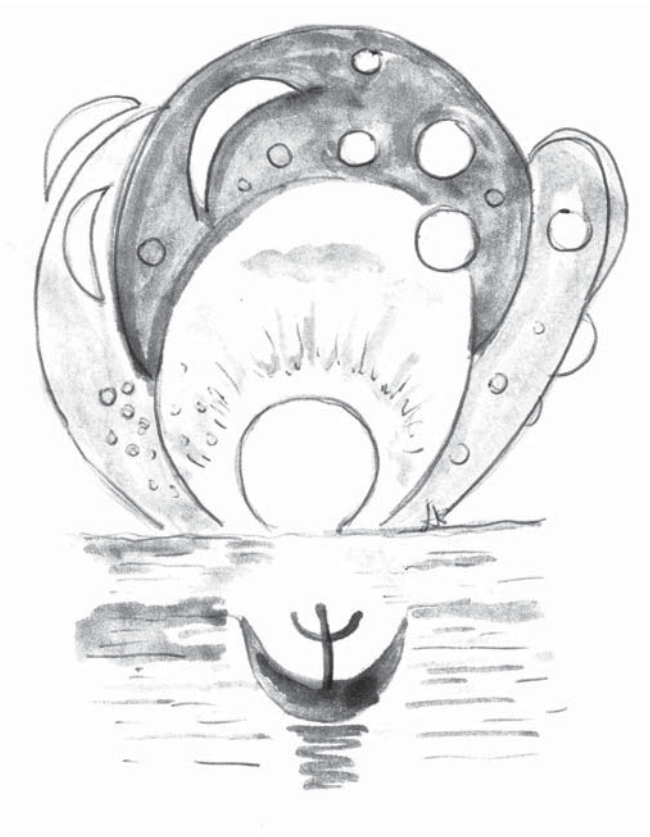
Alei de castani,
sălcii plângînd
după sângele macilor.

Dragostea noastră -
precum adierea
miresmei de frezie.

Iubirea -
precum adierea: o simți
dar n-o poți atinge.

Poetul strivește țărâna
tot cu privirea
spre stele.

Teii - străjери seculari -
mănăstire
cu nume de bucium.

Junii bătrâni
dinspre variște
stând paznici la troițe.

Printre semeni
îmi port sacoșile
cu bucurii mărunte.

Vârsta sfințeniei
e aceeași
în grădina cerească.

Sfânt ritual -
în semn de curat
logodirea la troiță.

Cuvinte sfinte
bijuterii purtate
pe dinăuntru.

Artizan de cuvinte -
bijuterii prinse
pe suflete.

Spiritul casei
hălăduie printre obiecte.
Respiră.

Lumină lină.
Pe buza dealului
odihnesc crucile.

Mânăstirea
din codrul Lăpușnei
rânduită de îngerii.

Pietre de râu -
temelie credinței
mănăstirea din lemn.

Mănăstire de lemn
crâmpeiul de nemurire
creștină.

Zbor frânt
prea aproape de țărână.
Prost lipite - elitele.

Spațiu sacru -
Icoana privindu-ne discret
lăcrimează.

Căpițe de fân
cocoșe-aurii
mirosul rumen al pâinii.

Șură cocoloșind
miile de vietăți
ale țărânei.

Răcoarea icoanelor
miros de smirnă
rugi nădușite.

O fetiță
cu un șervet parfumat
șterge icoanele.

Fecioara
spală cu lacrimi
icoanele din biserică.

O gărgăriță
citește din mers
toate rugăciunile.

Dumnezeu veșnic
sălășluiește în noi
cu smerenie.

Omul îndură orice ocară
însemnat
cu o cruce.

Popas
de dragul întoarcerii
în marea lui Chi.

Sufletul rămas
în ogradă
nu cunoaște diaspora.

20 iunie 2011